

Hans Tone krænkede hende. Hun blev rødblaa i Ansigtet og vilde svare; men Fru Vilhelmine forekom det ved at sige »Velbekomme«.

Under almindelig Forstemthed gik Selskabet ud i Haven. Frøken Søholm var dog bleven saa angrebet, at hun straks maatte trække sig tilbage med Lommetørklædet for Munden paa Grund af sin nervøse Hikke. Lidt efter gik ogsaa Jytte ind med sin Pudelhvalp i Hælene, og Fru Vilhelmine fulgte ikke længe efter hendes Eksempel.

Omkring Bordet under de store Kastanjer sad tilsidst kun Fru Bertha, Professoren og Jægermesteren.

»Hvornaar vil du have forspændt?« spurgte Jægermesteren sin Broder, idet han højtideligt vejede sit Guldchronometer i Haanden.

»I god Tid. Du maa indestaa mig for, at jeg ikke kommer for sent til Toget.«

»Om en Time altsaa,« sagde Jægermesteren, og under Foregivende af at skulle give Besked til Stalden rejste nu ogsaa han sig og gik ind.

Broderen fulgte ham med Øjnene. Blikket var mørkt af Sorg og Skam.

»Har du nylig hørt fra Torben Dihmer?« spurgte Fru Bertha efter nogen Tavshed.

»Jeg faar af og til et Par Ord fra ham paa et Prospektkort. Snart fra Asien, snart fra Amerika. Men kun en Hilsen. Han fører stadig en besynderlig